

ВПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

ПОДОЛЬСЬКА О.В., к.е.н., доцент,
Державний біотехнологічний університет, Україна

ORCID: <http://orcid.org/0000-0001-9768-6173>

E-mail: o_podolskaya@btu.kharkov.ua

ЙОСИПЕНКО О.М., здобувачка,
Державний біотехнологічний університет, Україна

Глобальні зміни, що відбулися в Україні протягом останніх років: пандемія, збройна агресія РФ проти України, демонтаж та відновлення державної незалежності, демократизація суспільства, часткова відбудова ринкової економіки – стали реальним підґрунтям для подальшого поступу нашої країни до суспільства нового типу.

Головним завданням вищого навчального закладу на сучасному етапі є підготовка фахівців, здатних нестандартно, гнучко та вчасно реагувати на зміни, які відбуваються в світі. Тому для підготовки студентів до професійної діяльності в майбутньому і використовуються інноваційні методи навчання

Також інноваційні методи навчання передбачають інтерактивне навчання. Воно спрямоване на активне і глибоке засвоєння досліджуваного матеріалу, розвиток вміння вирішувати комплексні завдання. Інтерактивні види діяльності включають в себе імітаційні та рольові ігри, дискусії, що моделюють ситуації.

Сучасне суспільство ставить нові вимоги перед освітою. «Технологія завтрашнього дня, – зазначав англійський філософ Е. Тоффлер, – потребує не мільйонів поверхово начитаних людей, готових працювати в унісон на безкінечних монотонних роботах, не людей, які виконують накази, не зморгнувши оком, але людей, котрі можуть приймати критичні рішення, які можуть

знаходити свій шлях в новому оточенні, які достатньо швидко встановлюють нові стосунки в реальності, що швидко змінюється» [3].

У вік глобальної інформатизації дидактична функція викладача змінюється і формулюється так: не передавати знання, а вчити, як здобувати їх. Студенти повинні мати такі навички: думати, розуміти сутність речей, осмислювати ідеї та концепції і вже на основі цього вміти шукати потрібну інформацію [4].

Розрізняють різні форми навчальної діяльності студентів: фронтальна, парна, індивідуальна та групова. Вони пронизують увесь навчальний процес. Ці форми відрізняються одна від одної кількістю зайнятих студентів і способами організації роботи. Питання про групові форми навчальної діяльності в психолого-педагогічній літературі посідає важливе місце, тому що вони відкривають для дітей можливості співпраці, стосунків, пізнання довкілля.

Групова навчальна діяльність є формою організації навчання в малих групах, об'єднаних загальною навчальною метою за опосередкованого керівництва викладачем і в співпраці зі студентами. Викладач у груповій навчальній діяльності керує роботою кожного студента опосередковано, через завдання, які він пропонує групі та які регулюють діяльність студентів. Групова навчальна діяльність не ізолює студентів один від одного, а навпаки, дає змогу реалізувати природне прагнення до спілкування, взаємодопомоги й співпраці. Групова форма навчальної діяльності виникла як альтернатива традиційним формам навчання.

Розроблено багато методик, що застосовуються в інтерактивному навчанні (робота в малих групах, дискусії, турніри, диспути, дебати, «міні-уроки», навчання як систематичне дослідження, «синектика», ділові ігри, імітаційні ігри, ситуаційні вправи, задачі, проблеми тощо). Ці методики можна застосовувати як для викладання, засвоєння нового матеріалу, так і для перевірки знань студентів.

Для вирішення виховних і навчальних завдань викладачем можуть бути використані і інші інтерактивні форми, а саме:

1. Інтерактивна екскурсія.
2. Використання кейс-технологій.
3. Проведення відеоконференцій.
4. Круглий стіл.
5. Мозковий штурм.
6. Дебати.
7. Фокус-група.
8. Ділові і рольові ігри.
9. Case-study (аналіз конкретних, практичних ситуацій).
10. Навчальні групові дискусії.
11. Тренінги.

Було б помилкою дотримуватися якої-небудь однієї моделі. Розумно поєднувати ці дві моделі навчання для досягнення ефективності і якості учбового процесу. Сучасна система професійної освіти в умовах ринкових стосунків одним з пріоритетів для успішного вирішення завдань підготовки кваліфікованих кадрів виділяє принцип обліку інтересів студента. В зв'язку з цим перед викладачами стоїть завдання вироблення і впровадження таких прийомів і методів навчання, які б були націлені на активацію творчого потенціалу студента, його бажання навчатися.

Набуває все більшого поширення дистанційна форма навчання, якій сприяє розвиток інформаційних технологій і комунікацій. Цифровізація навчання дозволяє збільшити віртуальну мобільність студентів, дає змогу студентам університетів України навчатись в університетах інших країн та проходити там стажування. Цифровізація освітніх послуг в Україні дозволяє конкурувати в межах єдиного європейського освітнього простору.

Задля досягнення мети інноваційного розвитку економіки, необхідно сформувати високий рівень трудового потенціалу, забезпечити економіку працівниками з цифровими вміннями,

навичками і цифровими компетенціями, новими спеціальностями й кваліфікацією відповідно до потреб сучасного ринку. Це можливо при безперервній освіті, яка в умовах мережевої економіки може реалізовуватися на відкритій освітній платформі, що працює на інноваційних і цифрових засадах.

Бібліографічний список:

1. Pascale R.T. The art of Japanese management / R.T. Pascale, A.G. Athos (Eds). Penguin Books, 1982. 138 p.
2. Пометун О.І. Енциклопедія інтерактивного навчання. К., 2007. 144 с.
3. Соціальні пріоритети ринку праці: методологія, практика, шляхи забезпечення. К. : РВПС НАН України, 2001. 260 с.
4. Спіцина А.Є. Проблеми застосування засобів інтерактивних технологій у професійній підготовці майбутніх економістів. *Нові технології навчання: наук.-метод. зб.*, 2013. Вип. 77. С. 166-171.

ЕФЕКТИВНІСТЬ ЦИФРОВИХ ІНСТРУМЕНТІВ У ПРОЦЕСІ УПРАВЛІННЯ ВИЩОЮ ОСВІТОЮ

РОМАНЮК І.А., доктор економічних наук, доцент,
Криворізький державний педагогічний університет, Україна

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-9257-2043>

E-mail: romaniuk.iryana@ukr.net

У сучасному світі, насиченому технологічними досягненнями, вища освіта вступає в еру цифрових інновацій. Цифрові інструменти стають необхідною складовою управління вищою освітою, допомагаючи вирішувати виклики та оптимізувати процеси навчання. Перш за все, цифрові інструменти розширюють можливості збору та аналізу даних. Вони надають адміністраторам засоби для відстеження